

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Anstro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franci.
Se primumeră la toate oficiile poștale din țară și din afară și la d-ii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare
Târgul Inului Nr. 30, etajul I.
L.: Pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dăruț în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr. v. a. s. sau 15 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 271.

Brașov, Joi-Vineri 8 (21) Decembrie.

1900.

Aniversarea bătrânului Tisza.

Duminecă s'a serbat în Buda-pesta — în mod liniștit la clubul liberal și atară de club, într'o intrunire la care au luat parte diferite deputațiuni din provincie — a șapte-zecea aniversare a zilei născerii bătrânului bărbat de stat maghiar Coloman Tisza.

Cu ocaziunea acésta, cum nici nu se putea altfel, s'a pus în relief în presă și în discursuri activitatea politică de patru-deci de ani a s'rbătoritului.

În fruntea diarelor, cari cu acésta ocaziune au preamărit pe „bărbatul istoric“, ocupă locul prim organului Max Falk, cel mai credincios aderent al politicii tiszaiște. Acest organ, „Pester Lloyd“, dice despre Coloman Tisza: „Ceea-ce s'a făcut de un pătrar de secol și cum s'a făcut, își are originea în spiritul lui Coloman Tisza. Generațiunea de ađi, Ungaria de ađi este cronica faptelor sale, și cele ce ne povestesc acésta, noi le-am esperiat și le-am simțit, și noi înși-ne le putem documenta“.

Este foarte mult ăis în acest atestat, ce-l dă diarul amintit bătrânului Tisza. Fără a cerceta întru cât, din punctul de vedere al intereselor de partid și naționale maghiare, lauda acésta mare este și pôte fi fundată ori nu, și întru cât ea apare prea esagerată, trebuie să recunoscem un lucru: Spiritul lui Coloman Tisza în adevăr a dat timbrul acestei epoce mai nouă de guvernare ungurésă, care — abstragând dela succesele dobândite cu prea mari jertfe și cu prea mare risc pentru stabilirea regimului liberal, séu mai bine ăis al absolutismului constituțional pseudoliberal unguresc; abstragând apoi și dela greșelile mult atărnatore de imprejurări și în mare parte numai aparente, pe terenul economic și financiar — a sgduit în mod fatal bazele dezvoltării firești. Fă-

când dintr'o ficțiune un principiu conducător de stat, prin recurgerea la mijloce neieritate și imorale, a creat un abis între elementul maghiar domnitor și între poporele de altă limbă, amenințând astfel de-a dreptul marile interese de consolidare interioară ale acestui stat poliglot.

Ori cât de multe ar fi făcut Coloman Tisza pentru Maghiari, ca să merite cu adevăr recunoștința lor, tôte vor dispărea cu desăvârșire dinaintea faptului — pentru care-l va acusa odată istoria nepărtinitore — că, vrând să centralizeze și să niveleze tötă viața de stat numai și numai pentru a concentra tötă puterea în mâinile unui guvern și ale unui partid, ba ale unei clice, care nu reprezintă decât o fracțiune din minoritatea populațiunii statului și care se mai deosebesce și printr'o politică de rassă violentă, a introdus încetul cu încetul germenul desbinării, al urei și intoleranței, precum și veninul imoralității, al egoismului lipsit de ori-ce simț de dreptate și al cinismului politic în țără.

De acest păcat capital al guvernării sale — în timpul căreia a fost dădăcit și a crescut mare șovinismul maghiar violent de ađi, șovinismul, care propagă patriotismul fals și imoral hrănit mai mult de profita de-a satisface intereselor și ambițiunilor deșerte personale ale celor nenumărați, cari îl profesază — nu-l va puté spăla pe Coloman Tisza nici un fel de gloriificare prematură. Și va veni un timp, care nu este prea departe, când vor vedé și se vor convinge tötii căți sunt orbiți ađi de îngâmfarea neșpusă, ce i-a cuprins, că sistemul de guvernare al lui Coloman Tisza a fost clădit pe base atât de șubrede, încât cu tôte succesele aparente nu va fi modru să dăinuésă, ori-și-cât s'ar strădui cei ce-l înlocuiesc astăđi

la cărmă să-i pună proptele noué în tôte părțile.

Cu devisa sa barbară de „a șdrobi naționalitățile“, bătrânul Tisza în timp de cinci-spre-zece ani, cât a stat în fruntea guvernului, și de atunci și până ađi cât timp a dirigeat de după culise destinele partidului liberal supus dictatului séu și al clicei sale, a împins și a forțat lucrurile într'o direcțiune de unde, după părerea noastră, abia mai pôte fi reîntorcere, și care prin urmare trebuie să ducă la un sfârșit réu.

Décă rămânea la cărmă creatura lui Coloman Tisza, fostul ministru-președinte Banffy, care întinșese până la estrem córdă sistemului de distrugere, de sigur, că s'ar fi accelerat catastrofa. Căderea lui Banffy însă a născut sistemul Szell, care nu este decât o continuare a sistemului Tisza-Banffy, mănând carul statului înainte pe povârnișul căărurilor prăpăstioșe, cu deosebire numai, că Szell face us mai mare de opritore. Înaintéză, ce-i drept, cu ore-care precauțiune, dér totuși nu pă-răsesce direcțiunea primejdiósă.

Viziutul Szell — tot Coloman și el, „tiz“ cu „bărbatul istoric“, care și-a fost propus a sfărîma naționalitățile — nu cutéză și nici n'are puterea de a întorce carul Nimic, deci nu-l mai pôte opri în loc pe drumul spre prăpastiă.

Maghiarii nu vor, dér nici nu pot opri mersul periculos al mașinei statului. Poporul lor e ațîțat și fanatizat, ér conducătorii, — și întru-cât s'ar afla între ei de aceia, cari să cunoscă direcțiunea periculoasă, — nu mai pot stăpâni curentul pătimaș, nutrit și crescut de ei. Înriurințele străine ale politicii violente și echi-voce nemțesci, cu ajutorul jidovismului puternic, îi incuragiază a persevera pe calea apucată și constelația politică generală îi favoriséază încă în a și face mendrele nestinghirite.

Dintre ceilalți factori, cari ar puté să determine mai curênd séu mai târđiu o schimbare a direcțiunii periculoșe, numai unul este: *națiunile nemaghiare*. Aceste însă par a fi ađi mai mult ca altă-dată paralizate în acțiunea de apărare și salvare, ce le este impusă de interesele lor de viață.

Ce este adevăr și ce nu în acésta îngrijitore aparință, nu vom esamina acum. Timpul va trebui să lămurésă încurênd întrebarea, ce trebuie să preocupe în cea mare măsură pe tötii patrioții adevărați, cari vèd mai departe, decât le ajunge lungul nasului.

Dér este și rămâne neîndoiós și nenegabil, că națiunile nemaghiare din Ardeal, Bănat și Țera-ungurésă nu și-au terminat încă rolul lor, căci nu și-au pierdut încă consciința de ființa și de menirea lor.

Și în privința acésta nu putem a nu recunósce și noi un mare merit al lui Coloman Tisza față cu națiunile nemaghiare. El a contribuit puternic, prin volnicile regimului séu, a-le deștepta simțul politic-național și a-le întări în convingerea, că nu pôte fi pentru ele mântuire, decât numai eluptându-și deplina egală îndreptățire națională, alături cu națiunea maghiară conlocuitoare.

Mai are însă Coloman Tisza un merit, pe care puțin îl vor fi observat și-l vor fi știut aprefia la timpul séu: meritul de a fi deschis ochii naționalităților, ăicând odată în dietă, că décă legea de naționalitate nu se esecută, vina o pörtă înseși naționalitățile, fiind-că n'au luptat, nu s'au opus destul de energic, spre a împiedeca nerespectarea și călcarea ei.

Și décă a vorbit vr'odată Coloman Tisza adevărul când s'a tratat de naționalități, a fost atunci, când a constatat acest fapt de mare învătătură pentru ele.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Trei-spre-zece zile la mansardă.

Diua a doua.

Mă deștept din vreme. Mă simt ușor, sprinten și mă scol. Mă opresc în mijlocul casei și zimbesc. Hm!... sunt vesel; ce-o să fie asta? Mă plimb apoi de colo până colo, oprindu-mă din când în când, impedecat de gânduri.

Nu știu ce am; mă apasă ceva pe suflet... 'mi-e dor. De cine? De ce? Nu știu! Simt că mi-e dor. Sub veselia mea plutesce o umbră de melancolie. Mă pomenesc căntând:

„Din care lumi veni'ai ăină
S'aduci senin în viața mea?“

Îmi pun sufletul în accentele cântecului. Vrân să mă pierd, să nu mai simt și să mă las cu totul în arpile acestui dor vag, ce mă stăpănesce. Ochii îmi sunt umeđi și sufletul îmbăt de farmec.

Orașul, cât cuprinde ochiul, stă posomorit, învelit în cétă. Virfurile caselor și turnurile bisericilor se ridică aiurate din

cétă și sémână cu nisec cruți îngrămădite de buruienI dintr'un oimțir părăsit. Totul dormiteză și se 'nclină spre muțenia, spre neființă.

Și cu tôte astea mă simt vesel. Ce-mi pasă, că natura lăcrăméză, când în sufletul meu e un început de primăvară. Un început! Cine știe însă de vor înflori vre-odată acești muguri ai speranței de acum? Cine știe de va veni vre-odată clipa, în care primăvara să-și reverse 'n voie binefăcătorele-i raze peste sufletul meu? Cine știe?...

Destul, că acest început, acésta speranță caldă pătunde în întunerecul vieții mele ca o rađă printre nori. E numai o rađă și totuși mă simt întinerit la lumina ei.

Îubit! Cuvânt mângăitor, care cuprinđi tot ce pôte da viață unui pribég, tot ce pôte născoci mai dulce un suflet străin!

Să mă 'ncred în tine? Pe mulți ai fericit și ai nenorocit pe și mai mulți, dér aceștia din urmă de sigur au fost prea pretențioși și și-au cerut mai mult decât aveau.

* * *

Stăm la gura sobei și vorbim despre

câte ne trec prin minte. [Nu ne mai veduserăm de vre-o două săptămâni. Prietinel meu, băiat de lumea nouă, pare obosit. Luorul acesta mă miră de unde-l șciam tot-deuna vesel. Nu-l întreb nimic și-i ascult cu răbdare tôte aventurile petrecute în timpul din urmă.

Dela o vreme nu-l mai aud. Mă fură gândurile și mă las în voia lor. Nu știu cât voi fi stat așa. Când mi-am ridicat ochii, pretinul meu stetea cu capul lăsat pe spatele scaunului și cu privirea ațintită în tavan. Pe față i-se juca un zîmbet ne'uteles; compătimitire și sarcasm, milă și dispreț erau întrésul.đ

Mă uit la el lung, dér în zadar cerc să-i pătund gândurile. Intr'un târđiu vedui cum i-se ridică pieptul și cu'n oftat lung rostii:

„Nenorocită!“

— „La ce te gândești?“

— „Hm!, banalități!“ — răspunse el ridicând din umeri — „la ce și-ai mai spune?“, știu că nu te intereséză“.

N'am mai insistat. Mi-aprind o țigară, m'aseđ la masă și răsfoiesc într'un album.

— „Al cui e?“

— „Al Mariorei.“

Prietinul meu zimbăia, se uita la mine și-apoi [punându-și picior peste picior, mă întrebă cu'n aer serios:

— „O iubesc?“...

— „Mult!“

El isbucni în hohote de rîs și apoi adause:

— „Nu te pot pricepe... Un lucru însă știu sigur: visătorii știția aprópe tot-deuna se cam dau peste cap. Bagă de sémă!“...

Uimit de aerul cu care rostii aceste cuvinte, mă uit la el întrebător.

Alexandru se apropie cu scaunul de mine și cu un aer îngrijat, ca și când ar avé să-mi spuie o taină, mă întrebă încă odată dec'o iubesc. La un semn afirmativ al meu, dînsul se retrase și mă lăsă nedumerit. Își înorocisă mâinile de-asupra capului și rămase tăcut. Luorul acesta mă făcu și mai curios.

— „Ce ai?, la ce te gândești?“ îl întrebai cu o voce plină de tēmă.

— „Mă gândesc și caut să găsesc, ce a putut să-ți placă la ea“ — și apoi întorcându-se cătră mine continuă — „Spune-mi, đeu, ce-ai găsit la ea?“...

Cui bono? Sub titlul acesta publică „Siebenb. D. Tageblatt“ de Marți un articol ca răspuns la seria de articuli publicați de aceeași foie „asupra politicii de naționalitate a lui Szell“, pe cari i-am reprodus și noi în partea lor esențială în numerii foiei noastre de Lună și Marți, ca curiositate de vederi politice pretinse naționaliste.

Articolul „Cui bono?“ desășură în punctele principale, despre cari se tratăză în această discuțiune, vederi cu totul opuse. Așa de pildă autorul lui declară, că este imposibil ca înființându-se statul național maghiar unitar, să pōtă fi asigurată existența etnografică a poporului săsesc, ca a unei unități culturale; asemenea declară, în contradicțiune cu autorul amintitei serii de articuli, că nu crede cuvintelor lui Szell. Vom reveni.

Congregațiunea comitatului Caraș-Severin.

Lugoș, 16 Decembrie 1900.

(Raport special al „Gaz. Trans.“)

Congregațiunea extraordinară a comitatului Caraș-Severin s'a ținut în 15 l. o. în prezența unui număr foarte mic de membrii. Dintre Români au luat parte, afară de bărbății cunoscuți pururea activi, episcopul Dr. D. Radu, Nicolae Birescu, Protop. Ioan Pepa, Ioan Marcu, inv. Spatan ș. a.

Inceputul desbaterilor l'a făcut Vice-spanul *Fulka* răspundând la mai multe interpelări și întrebări sulevate de membrii Dr. *Dobrin* și Vir. *Tomiciă* în congreagațiunea trecută, care răspuns fiind în mare parte satisfăcător, după reflexiunile numiților interpelanți au urmat interpelări nouă.

V. *Tomiciă* interpelăză în cauza licității bisericei gr. cat. din Scheuș și în afacerea îndepărtării birturilor din apropierea bisericilor. — Vice-spanul răspunde, că biserica licitată s'a răscumpărat, (dăr unde a fost preotul?), ăra cauza vândării stă sub cercetare. Ce privește îndepărtarea cărciumelor din apropierea bisericilor, va face cele de lipsă și pe baza aceluia schimbările impuse de împrejurări.

D-l C. *Brediceanu* interpelăză în cauza adunărilor foștilor grănițeri pentru ascultarea poruncilor și arătând ilegalitatea aceluia și abuzul, ce s'a făcut și se face din partea unor nepricepuți și răuvoitori, cere cassarea aceluia adunări. Cuvântarea a fost viū aplaudată. — Vice-spanul promite a îndeplini această cerere, cu care e deplin de acord.

Trecându-se la alegerea membrilor în comitetul administrativ, se susține praxa de până acum, reelegându-se cei bătrâni, ca nu cumva o nouă lumină să despice întunecul spiritual inaugurat încă sub era lui *Iakabffy*. Egalitatea și paritatea s'a practicat, după reoeta „aplicării legii de naționalitate“.

În cestiunea răscumpărării edificiilor tribunalului din Lugoș dela ministerial de

justiția, s'a primit modificarea propusă de C. *Brediceanu* la propunerea comitetului permanent.

La cestiunea votării sumelor de 100 resp. 200 corōne pentru cununa și statua poetului M. *Vörösmarty*, membrul Dr. G. *Dobrin* a sprijinit propunerea; a arătat însă într'o vorbire frumoasă procedul Ungurilor și al guvernului față de actele de pietate ale Românilor pentru bărbății lor binemeritați: cum ni-se opresc colectările, cum se confiscă banii colectați numai dela conaționali, cum aceștia sunt persecutați, insultați prin acte de crudă intoleranță și adănc isbitōre în simțul de pietate al nostru. Tōte acestea le aduce vorbitorul aminte „fraților“ Maghiari, ca să se îndrepte și să apuce calea lealității și echității, față de naționalități, — căci, precum dovedesce cazul concret, și ei recurg la simțul nostru de pietate, de aceea nici ei să nu jignescă pe alții.

În cauza *islazelor*: răscumpărarea ocupațiilor vechi s'a încuviințat, dăr la aprobarea vândării a 223 jugere din *islazul comunei Petnic*, Români au fost contra, și atât membrul C. *Brediceanu*, cât și Dr. *Dobrin* au demonstrat, că grănițerii nu au de loc pământ destul de *islaz*, de aceea nici nu se pōte subtrage dela menițiunea lor genuină aceste 223 jugere din cestiune, fără dăcă ocărnuitorii au scopul de a *micșura economicese populațiunea*.

Dăcă se recunoșce imposibilitatea pentru foștii grănițeri de a mai trăi numai cu pământul ce-l au, atunci să li se dea pământ din satele de mii de jugere, cari le are statul în fostul confiniu militar, — cum sciu ei să dea Ungurilor mai puțin lipsiți pământ cumpărat din visteria statului, care e și a noastră.

Sub cuvântul, susținut și de D. *Suyor*, că comuna a votat aceste vândări și că se ajută mai multe familii din acea săracă comună, majoritatea a încuviințat vândarea.

În *Boșsa-română* s'a decretat un post de medic comunal. La *Boșsa montană* s'a respins deschiderea apotecei a 2-a.

La desbaterea *adresei comitatului Treiscaune* pentru modificarea legii de naționalitate — comitetul permanent a propus simpla luare la cunoștință. Fișpanul *Pogány* strigă: „szavazunk!“ (votăm!) Români însă nu s'au mulțămît cu acesta, ci prin graiul oratorului lor, d-l C. *Brediceanu* au propus respingerea cu indignațiune a oerei de aderare la acea hotărâre, fiind-că ea constituie o barbarie.

D-l *Brediceanu* arată cu câtă perfidia și cinism au făcut toți bărbății de stat ai Maghiarilor, dela *Kossuth-Tisza-Banffy* și până la *Szell*, numai abuz și batjocură de cuvintele libertate, egalitate, frățietate, purtându-le în gură și sugrumându-le în faptă. Din legea despre egală îndreptățire a naționalităților, numai numirea cuprinde această „egală îndreptățire“, legea însăși nu. Numai promisiuni a căror

împlinire e condiționată „dela posibilitate“, s'au intrucat nu se va schimba forma autorităților publice, sp. e. tribunalele, din comitatense în „de stat“.

Legea în faptă s'a practicat așa, — continuă oratorul — că s'a șters posibilitatea de a fi numiți în posturile poreclite de încredere alți bărbăți, decât Maghiari. Aici zace diferența între politica cu reson, de dreptate și de rațiune, și între politica practică „de burta“, care dictăză a mânca singur tot — și a privi „cu frățietate“ cum piere conațătutul tău „egal“ și „liber“, numai fiind-că nu e născut Maghiar. D-l *Szell* ne-a molocmit cu aplicarea legii. — Ceva clasic! Nerespectarea, neaplicarea, scōtorea ei din vigōre prin legi nouă, persecutarea aceluia, cari încercă a o ține, premiarea violatorilor legii: — acestea să fiă ore aplicarea ei? Apoi „abrogarea“ prin us contrar, cum a decretat'o comitetul Timiș în cauza opririi adunării învătătorilor la *Ciacova*? Mai vin acum Secuiei din *Treiscaune* și după ei deputatul *Komjathy* și cer și ștergerea acestei umbre de „egală îndreptățire!“

În chipul acesta dela cei din *Treiscaune* și dela *Komjathy* ne putea veni și recercarea, de a-se face o lege în sensul, că acela, care nu se născă Maghiar, să se născă mut. Și noi astfel de propunere să o luăm simpla la cunoștință? Acesta ar însemna lipsă de demnitate și de iubire de limbă și de neam.

Apoi politicianii unguri, cari întrec tōte popōrele din lume în privința ridicării mai pe sus de tōte a limbii și naționalității lor, declară aceste virtuți pentru alte naționalități de oprite, de o orimă. Asta să fiă ore calea de bună înțelegere și respectarea reciprocă a drepturilor și simțirilor firești? Triste simptome cuprinde acest curent și tristă situațiune pōte crea pentru patria și popōrele ei.

Pentru-ca acest curent bolnăvicios și stricōcios — încheie vorbitorul — să nu ia dimensiuni și mai mari, vă rog să-mi primiți propunerea de a respinge cu indignație hotărârea celor din *Treiscaune*.

Fișpanul *Pogány* strigă ărași: „szavazunk!“ (Votăm!) Dăr Români Dr. *Isidor Pop* se ridică și într'o cuvântare escelentă arată, că legea așa dășă de naționalitate nu conține postulatele Românilor și a partidului național. Numai nisece fărîmături problematice de „egală îndreptățire“ s'au codificat în art. de lege 44 din 1868 și nici acelea nu s'au ținut. Arată mai multe exemple din viață, cu cari ilustrăză nerespectarea în faptă a legii. Pe această praxă de 30 ani își întemeiază d-l *Szell* susținerea legii de naționalitate? Așa puteați codifica și proiectul deputaților români, cu „se nul țineți“, și rău ați și făcut, căci neabrogarea legii o apărați nu pentru-ca să o țineți, ci ca să aveți d'vōstră și de-al de *Pazmandy* și alți vōiajori politici cu ce se vō fâliți *Europei* spunând, că nici în *Elveția* nu sunt naționalitățile mai îndreptățite ca în *Ungaria*.

Acest scop mai splendid îl ajungeați, dăr peste tot prin înșelăciune s'ar pută ajunge la ceva. Se alătură la propunerea d-lui C. *Brediceanu*.

Fișpanul *Pogány* ărași strigă „szavazunk!“

Români îi răspund cu: Oho! Dr. G. *Dobrin* desășură din praxa vieții situațiunea naționalităților și drepturile lor publice în *Ungaria*: dovedesce cu argumente nereturnabile temerea stăpânirii de sentința condamnatōre a ori căruia cetățen s'au stat iubitor de libertate și, susținând propunerea d-lui C. *Brediceanu*, se alătură la ea.

Fișpanul *Pogány* „szavazunk“. Desă voia încă părintele *Nicolae Birescu* să le citescă molitva, că de ce nu a lăsat *Dumneșeu*, ca numai Unguri să se născă pe lume, majoritatea prin sculara oficialților (afară de 3-4 chiar Unguri) și a 2-3 membri maghiari (ceilalți s'au obținut) a primit propunerea comitetului permanent, ca adresa-ciroulară să se ia simplu la cunoștință.

Celelalte obiecte s'au pertractat și primit more patrio.

Rap.

O alocuțiune a Papei. În Roma s'a ținut Lună un consistoriu papal. Papa a pronunțat o mică cuvântare, în care dășe, că se bucură și mulțămesece lui *Dumneșeu*, că a putut să încheie anul sfânt. El a urât mulțimei pelerinilor veniți la Roma, să culgă din visitele lor în orașul etern, rōde bune pentru biserică și religie. Papa a adăogat, că resimte multă părere de rău pentru conflictul dintre *Italia* și *Biserica*, conflict, care ar oută provoca urinări mai grave decât nisece ostilități. E o mare nenorocire, că *Pontificele* a fost desbrăcat prin putere de justa și legitima sa suveranitate, care e strins legată de libertatea ministerului său.

Această durere s'a mărit încă atunci, când suveranul *Pontific* a vădut donațiunea Romei trecând dela o mână la alta, ca o consecință a dreptului și nu ca un fruct al dreptății.

Papa dorește, ca nici timpul și nici succesiunea guvernanților, să nu pōtă distrage nici să pōtă micșora acest drept.

SCRIRILE DILEI.

— 7 (20) Decembrie

Tot pentru ai lor. După cum anunță „*Kel. Ért.*“, ministrul unghuresc de agricultură *Daranyi* intenționează să cumpere pe sēma statului dominiul de 60,000 jugere dela *Püspökladany*, în sarcina bugetului colonișarilor, parte pentru-ca să-l parceleze între proprietarii mici din acele ținuturi, parte să facă din el moșii de arandă, sistem de ferme. — Nu-i vorba, silințele lui *Daranyi* sunt frumoșe, dăr ce-i, că el nu se îngrijesece decât tot numai de ai săi. Lipsă

Vădend, că nu-i răspund nimic, încep să vorbescă singur: „O fetiță de 15 ani, naivă s'eu prefăcută, cine scie?... drăguță... hm, mai mult s'eu mai puțin..., inocentă., hai s'o cred și pe asta“...

— „Ce vrăi să dicit?“

— „Ce vrēu să dicit, o va spune vremea mână-poimâne... Dăc'ai vedē însă lucrurile cum sunt, cine scie..., pōte-ar fi mai bine de tine. Păcatul visătorilor! Le vād tōte pe dos. Dăr de una e mai bine așa; amăgit și ăr amăgit și amăgirea țî-o faci cum îți place. La ceva însă vrēu să-ți atrag atențiunea și care se potriveșce mai cu sēmă la femei: ia contrarul dela tot ce țî-se pare adevărat, și vei da de adevăr. Ce vrēi? E ceva prea simplu, prea demodat să se presinte cineva astădî așa cum e; puțină prefăcōtorie, puțină rafinăriă, căci de... trebuie să probeze, că trăsese în strălucitul secol al progreselor“.

— „Alexandre, pentru *Dumneșeu*, ce însemneză cuvintele acestea?“

— „Nu întreba nimic, vremea o să-ți spună tot“...

Remaserăm tăcuți amēndoi. În liniștea odăi, parcă plutea un zimbet de ironie. Un tăciune abia mai licăria în gura sobei. Rașele sōrelui, inclinat spre apus, pătrundeau prin geam proiectându-se în două quadrate roșietice pe peretele din fața ferestrii.

Imi părea un vis tot ce am aușit. Nu se puteau referi la *Mariōra* acele cuvinte, nu! Era peste puțină. E așa de nevinovată, atât de drăguță... și cu tōte astea mă fură gândurile și am o senzațiă de grōză de părere de rău și de milă. Sunt sub puterea acelei impresii, pe care am avut'o acum câte-va luni, când mă'ntorceam dela oimțir, unde'mi petrecusem un prietin la grōpă.

— „Acultă *Alexandra*, pe cine compatimea-i mai adinēuri și-i dīcea-i nenorocită?“

— „Vrei să scii?... Pe ea?“

— „De *Mariōra* vorbesol?“

— „Intomai!“

— „Haide, nu mai glumi, te rog!“

— „Nu credi? Am să-ți dovedeso“.

Cu aceste cuvinte imi strinse mână și plecă.

Să'nvărtea casa cu mine. Totul imi părea întunecat. Simțeam, că mă înecă ărrul odăii.

O cunosceam puțin. Imi plăcuse. O vād înainte mea așa cum am cunoscut'o întâia-ōră. Paru-i negru, resfirat pe umeri, îi impodobese chipu-i de copil. Ochii... a! ochii, mi-aduc aminte c'am rămas pe gânduri în fața ăr când i-am vădut întâi! Spuneau prea multe, da... da e adevărat, spuneau prea multe... Dăr n'am voit să-i cred și i-am îmbrăcat în imaginea mea ou vëlul nevinovăției. Imi păreau mai frumoși cum îi vedeam în vie, decât cum erau în realitate...

Rătăcire!.. Nu se pōte se mă fi înșelat. O, nu! Mai curēnd aș nega existența firei, decât nevinovăția ochilor pe cari îi iubesc.

Mă cobor în grădină. Ce posomorită e! Tōmna i a smuls întreaga podōbbă. Cu fiecare clipă, cu fiă-care frunză, ce cade, se duce o părțică din viața ei. Din cântecele de altă-dată, cari o îmbrăcau în melo dilele cele mai sincere, n'a mai rămas de-

cât cîmpitul vrăbiilor sburlite. Ca mână va ninge pe-te ea și va trebui să pōrte haina necorită a vieții, întocmai ca condamnatul, care stă obosit sub greutatea lanțurilor.

Mășed pe banca de sub castanul din mijloc și priveșce la sōrele, care abia se mai vede de după casa vecinului. Căntându-mi prin buznar o țigară, din întēmplare dau peste scrisōrea pe care o trimisem în ziua întâi a acestei istorisirii... ăta cum se isprăvia:

„Nu sciu să-ți spun nimic, decât că te iubesc și țî-ași spune mereu cuvântul acesta și nu m'ași mai sătura spunându-ți.“

Și-apoi încheie: a ta pentru eternitate.

În momentul când cetii: „eternitate“ o frunză veștedă imi cădū peste scrisōre.

Tresării și-apoi rămăsei pierdut cu ochii la frunză.

Sōrele apusesse, nōptea se lasă peste fire ca un zimbet posomerit pe fața unui moșnăg, frunzele cad una câte una rupte de vântulețul, care trece și-mi fura nepăsător gândurile.

de sprijin au și locuitorii din alte părți ale țării, cum ar fi de pildă locuitorii români din regiunile muntose ale țării. Aceștia însă sunt lăsați pradă miseriei, căci miniștrii ungurești tot numai de ai lor se încăleacă și îngrijesc.

Procese de presă. „Tribuna“ de ieri anunță, că d-l Andreiș Baltes, responsabil pentru redacțiune, a fost chemat alături la judele de instrucție din Sibiu, care a luat un interogatoriu într'un proces intentat „Tribunei“. Procuratura din Clușă a publicat articolul de fond din nr. 153 anul precedent intitulat „Sunt lași“.—Folia „Sächsisch-Regener Wochenblatt“ scrie, că procurorul reg. din Târgul-Mureșului i-a intentat proces de presă din cauza a doi articuli: unul intitulat „Die Hetze gegen das Sächsisch-Regener Gymnasium“ și „Noch ein Wort an die Sachsen in Sächsisch-Reen“. În 13 l. e. a fost interogată proprietarul numitei foi.

Dieta ungară a luat alaltăieri vacanță de Crăciun. Ea nu se va întruni decât în 14 Ianuarie 1901. Camera magnaților va mai ține o ședință săptămâna aceasta, discutând proiectele de legi, cari au fost primite deja în camera deputaților.

Alegere cu baionete. Ați se face alegere de deputat în cercul Nagymarton. Partidul popular catolic a candidat pe prelatul papal Andreiș Poda. „Alkotmany“ este informat, că alegerea se va face în stilul lui Banffy, dat fiind-că partidul liberal nu-și are candidatul său. După „M. T. I.“ au consignat pe ziua alegerii o companie de soldați infanteria și 26 gendarmi.

Pentru masa studenților români din Brașov au intrat 6 corône dela d-l Traian H. Pop și soția sa Leontina n. Molovan, în loc de cunună pe mormântul iubitului lor fiu Traian-Vasilie. — Primescă și doșii donatori cele mai vii mulțămite. — *Administrația fondului.*

Un medic grec asasinat de Bulgari. În camera din Atena deputatul Dr. Demetris a anunțat în mijlocul unei mari emoțiuni, că medicul grec Sakelarios a fost asasinat în Salonie de niște Bulgari și a înșelățat guvernul asupra măsurilor, ce va lua, în urma acestei crime. — Ministrul Afacerilor străine a răspuns, că a făcut deja protestări energice pe lângă Pörta otomană.

Regele Italiei a fost numit de către Maj. Sa monarohul nostru proprietar al regimintelui de infant. Nr. 28, al cărui proprietar mai înainte era decedatul rege Umberto.

Căsătoria princesei de Asturia. Din Madrid se anunță, că Regina regentă Maria Christina a primit o scrisoare dela contele de Caserta, prin care acesta cere pentru fiul său Carlos mâna princesei de Asturia, fiica Reginei regente. Camera spaniolă va fi avisată prin un mesaj special despre încheierea căsătoriei. Princesa de Asturia s'a născut la 11 Septembrie 1900. În cas, decât minorul rege Alfons al III-lea ar muri, princesa de Asturia este desemnată să succedeze pe tronul Spaniei. Contele de Caserta, tatăl logodnicului, e cel ultimului rege al Neapoliei, Francisc II Bourbon.

Intorcerea soldaților germani din China. Soim, că Lună au sosit la Berlin mulți soldați germani din China. Ei au sosit cu un tren special la gară. Mulțimea imensă a izbucnit în entuziaste strigăte de: „Hoch!“ „Hoch!“ Apoi studenții începuseră să cânte imnul național „Die Wacht am Rhein“. Ecoul manifestațiilor la gară străbătând până în strazadele apropiate, mulțimea de aici de-asemena a început să aclame. Ieșind din gară, soldații au format un cortegi pitoresc. În fruntea cortegiului era drapelul german ciuruit în ptele dela Taku, apoi un imens drapel alb-negru cucerit de soldați, tunuri chinezești și la urmă o companie de onoare a țării imperiale. Pe tot parcursul, până la Brandenburg, războinicii au fost aclamați în mulțime. La pörta Brandenburg ei au

fost întâmpinați și salutați de membrii comisiunii comunale. Apoi au fost încasarmați. La casarmă au fost întâmpinați de împăratul Wilhelm, de împărătesă, prințul moștenitor, prințul Henric și de ceilalți membri ai familiei imperiale, precum și de câtră cancelarul Bülow, generalii din garnisonă, etc. Impăratul a ținut un discours entusiast soldaților, cari apoi au fost ospetați.

Metropolit gr. or. în Bosnia. Eug. Lyeticza, fost secretar al episcopului sârbesc din Timișoara, a fost numit metropolit gr. or. în Banjaluca (Bosnia). Noul metropolit a plecat alaltăieri la Viena, ca să facă jurământul.

Catastrofă pe mare. Din Madrid se telegrafază, că o catastrofă îngrozitoare, care costă viața a 112 oameni, s'a produs în portul Malaga. Vasul școlii navale de război din Germania „Gneisenau“, s'a cufundat tocmai în momentul intrării sale în portul Malaga. Apröpe întreg echipajul vasului, împreună cu comandantul lui, s'au înecat. Numărul victimelor e de 100. O șalupă de salvare a portului s'a dus în ajutorul naufragiaților, având pe bord 12 marinari. Talazurile furiöse ale mării însă, au răsturnat șalupa, înecând pe cei 12 marinari. — Din Madrid vin sciri nouș mult mai alarmante despre catastrofa vasului de război german „Gneisenau“, în portul Malaga. Pe vas se aflau în total 450 oameni, dintre cari 39 răniți au fost transportați la spital, 125 salvați au fost internați la casarmă și 150 la primăria orașului Malaga. Restul înecați.

Curcubeu. Într'una din diminețile zilelor trecute locuitorii din Bartfa (comit. Șaros) și jur au fost martori oculari ai unui frumos fenomen natural. Dimineța adevădată pe la 8 ore un curcubeu după se putea vedea în partea vestică a orizontului. Fenomenul s'a putut vedea timp de apröpe 1/2 oră de-asupra munților albiți de zăpadă.

Influenza în Rusia. Din Petersburg sosesc scirea, că acolo grasă într'un mod înfröător influența. Apröpe în fiecare casă zace câte un bolnav de influență. Și în Moscova încă s'au ivit casuri de influență.

Dece milioane arse. Dilele acestea a fost consumat de flacări castelul din Bellevil al principelui Ligne. Castelul a fost zidit în veacul XVI; esteriorul lui era în formă de fortăreță din evul mediu. Interiorul era plin cu comorile cele mai prețioșe. Erau diferite tablouri de mare valoare, arme, covöre, o bibliotecă din 26,000 tomuri. Töte aceste au căzut jertfă flacărilor, numai förte puține lucruri s'au putut scăpa de foc. Pagubele nu-s mai puține de 10 milioane franci.

Teatru german. Reprezentațiunea de aici, Joi s'era, va fi „Sodoms Ende“, dramă în 4 acte de H. Sudermann.

Rectificare. În recenziunea asupra concertului Reuniunii noastre de gimnastică și cântări, publicată în numărul trecut al föiei, s'a strecurat o greșelă de tipar. Anume, în alinea penultima este a-se celi: „D-șora Stela Bidu... a cântat în două rânduri câte-va tacte“, în loc de „câte-un tact“.

Din Camera Română.

Discusiunea asupra proiectului de răspuns la Mesajul tronului urmându-se în ședința dela 1 Decembrie v., printre oratorii, cari au luat cuvântul, au fost d-nul I. I. Brătianu (liberal) și d-l Barbu Delavrancea (conservator). Cel dintăiu a criticat politica generală a guvernului, a făcut însă importanta declarațiune, că liberalii nu sunt în contra introducerii capitalurilor străine în țară, însă cu condiția, ca ele să nu săcătușcă isvörelle de avuția ale țării — D-l Delavrancea răspunde printr'un lung discours oratorilor din opoziția, cari l'au numit neconsecuent, pentru-că a eșit din partidul liberal și a trecut în cel conservator. Arată, că s'a despărțit de liberali pe o cestiune înaltă, care a format și va forma töta credința sa, adevă pe cestiunea națională.

Ședința dela 2 Decembrie v.

În ședința acesta s'a sfârșit desbaterea generală asupra proiectului de răspuns la adresă. A luat cuvântul:

D-l E. Costinescu: Constată, că de șese zile de când dură discuțiunea, nu s'a vorbit nimic despre nevoile țării, ci totul s'a mărginit în recriminări.

Venind la cestiunea financiară dice, că pörina rölui a fost risipa cea mare și că până acuma cele două formațiuni conservatoare n'au schimbat într'un situația. D-sa este de părere să se facă economii, desființându-se din funcțiuni și din așa di-sele așezăminte de cultură.

Spune, că s'ar putea spori venitul vămilor prin taxe protectöre pentru industria națională. Atrage atențiunea guvernului să facă din vreme studiile necesare, ca să pöta apöra interesele țării la reînvierea tractatelor de comerci. Continuând dice, că au fost exagerate prevederile taxelor de timbru și înregistrare, taxele beuturilor spiritöse, tutunurile, șantierele, veniturile domeniilor în cea mai mare parte, veniturile căilor ferate etc. Prevede un deficit sigur de 28 milioane și întreabă, ce are să facă guvernul, ca să acopere acest gol. După-ace apöra Banca Națională, spune, că se aștepta ca monumentală lege a pensiunilor să fi desființată, d'ar s'a înșelat. Oratorul declară, că este pentru imposibil pe tuică, ör nu pentru imposibil pe heotar, care este mai greu.

Termină spunând: Decă nu veți face această reformă mare, 22 milioane economii, plus 12 milioane imposite, veți cadé dela putere.

Ședința se suspendă.

La redeschidere se dă cuvântul d-lui Take Ionescu, fostul ministru de finanțe.

D-l Take Ionescu este primit la tribună cu aplauze prelungite. Ca și d-l Costinescu începe prin a constata, că desbaterea Adresei anul acesta, a 15-a oră de când ia parte la asemenea desbateri, au un interes deosebit, și din ceea-ce spune opoziția și din ceea-ce spune guvernul.

Oratorul nu dă această explicație ca o ameliorare a moravurilor politice, ci pentru-că a fi acum la guvern, este a lua pöharul amărăciunilor: acesta din cauză, că situațiunea politică, adevă cea financiară, este așa de grea.

D-l ministru de domenii a dice, că sunt două politici, aceea de a se retrage lăsând guvernul altora și aceea pe care a numit-o națională, de a sta la post. Eu le botez altfel: politica fricii și politica bărbăției; și demnă de noi este numai a bărbăției.

Decă am venit la putere în anii vöcilor siabe, trebuie să continuăm a ne face datoria și mai mult. Ömenii valoröși, cât mai valoröși, merg înainte simțind amărăciunea. Să facem și noi, să le micșorăm amărăciunea. Să rămănem ömenii datoriei, să tăiem însă cu secura în tot ce e rău. Am învățat, din desilusiunile noastre, că cea dintăiu flöre, care se vesteșese, este grațitudinea. Indiferent, decât imboldirile noastre vor fi luate altfel, ne facem numai datoria și avem aprobarea conștiinței noastre luminate și permanente. Să ne împlinim datoria cătră țară....

Am avut greutăți de politică esternă. Am avut cestiunea Porților-de-Fier, și a lucrat așa de bine guvernul conservator, că acum nu mai auzim nimic de această cestiune. În afacerea convențiunei dela Haga, cestiunea relativă la anchetele turburărilor produse de supușii străini într'un stat, d-l ministru de esterne de atunci, d-l Ioan Lahovari, nu a cedat cu töta opoziția presei străine.

O altă cestiune grea, cestiunea școlilor române din Brașov, am rezolvat-o, și într'un așa mod, încât am mulțămnit pe töta lumea. Decă n'am fi rezolvat această cestiune, mulți dintre noi ar fi dispărut din viața publică.

Mai era insula Bujorescu; timp de doi ani, sub guvernul liberal, era acolo un pichet bulgar, deși insula era a noastră. Am scos pichetul bulgar din insulă și după cum Al. Lahovari dedea ordin, ca să se tragă cu tunurile în vaporul „Olga“, tot așa Ioan Lahovari a dat ordin să se scöta din insulă, cu forța, pichetul bulgar.

În situațiunea mea pot spune mai multe decât ministrii. În relațiunile noastre cu Bulgaria s'a întâmplat un accident. Raporturile între ambele popöre sunt cam ströuse. Ar fi o naivitate să spunem, că noi am trecut Dunărea pe Bulgari. Nu, nu este așa, ei au profitat de succesul armatei noastre. Töta lumea știe, că după războiul ni-s'a oferit așa numitul quadrilater bulgar; nu l'am primit și credința mea este, că am făcut förte rău, căci era lucuit numai de musulmani. A mai venit o altă împrejurare când s'a proclamat unirea Rumeliei cu

Bulgaria, töte puterile erau contra, numai România nu. Decă intervenia și România, ați nu mai era Bulgaria.

Nimeni nu dorește decât bune raporturi între veoii. Să se știe însă, că nimic nu trebuie să se petreacă în Peninsula balcanică fără consimțământul nostru. Avem și noi cuvântul nostru de dice în cas de o turburare a statului quo. Suntem singurul stat creștin din Orient, care s'a putut păstra, și aici Bulgarii și-au găsit armele sufletești de și au putut forma apoi o patriă. Suntem primii inter pares în Peninsula balcanică și nu vrem să fim ultimii inter pares. Să le spunem (Bulgarilor), că noi nu suntem o cantitate neglijabilă, să le afirmăm, că nici o schimbare fără consimțământul nostru nu se va produce.

(Va urma.)

Luptele Burilor.

Din Maseru se telegrafază:

Generalul Dewett a apărut în împrejurimile orașului Tabancho, în fruntea unei colöne, conținând vrö 3000 de ömeni. El a atacat mai multe sate și a făcut de trei-ori asalt asupra pozițiunilor engleșe, isbutind să spargă linia de luptă engleșă. Englesii au cucerit un tun și 15 caré cu cartöse, dinamită și alimente. O altă trupă de Bur a voit să ocupe strimțörea dela Tabancho, însă Englesii au respins-o.

*

Intr'aceea sosesc scirea, că o trupă de Bur a trecut peste riul Oranje în colonia Cap pe la Aliwalnorth și a înaintat până la Knapdaal.

Se știe, că Englesii și-au dat multă silință de a împiedeca pe Bur să pătrundă în colonia Cap, dat fiind, că Olandesii din Cap sunt în mare fierbere și n'astăptă decât un semn de încurajare pentru a prinde armele contra Angliei. Încercările lui Dewett de a trece în colonia Cap, n'an succes, fiind-că riul Orange era pe atunci förte umflat apoi pe celalät țärm al riului sta generalul Brabant, ör la spate îl amenințau încontinü Knox și Macdonald. După scirea de mai sus, Dewett s'a reîntors de-o dată și a apärt linia de luptă engleșă scäpând ast-fel din cursa, ce i-se pusese, și retrăgându-se între munții nord-ostici ai statului Orange, unde de sigur s'a întâlnit cu Steyn. Pe când Dewett lupta cu Knox și Macdonald, 700 de Bur au trecut riul Orange, au bătut la Aliwalnorth cavaleria lui Brabant și acum pătrund tot mai adönc în Capland.

Scirea acesta încă a produs neliniște la Londra.

NECROLOG. Eri a înecat din viață Maria vöd. George D. Grădinar născ. Paraschiv în etate de 73 ani, împärtășită fiind cu sf. ta ne. În mormântarea i-s'a făcut aici, Joi, la 2 1/2 ore d. a. în cimitirul bisericii Sf. Nicolae din Brașov (Scheitl). Fie-i țărina ușöră!

ULTIME SCIRI.

Viena, 19 Decembrie. La alegerile de eri din Bucovina, au reușit I. Lupul mareșalul țării, Florea Lupul și rutönul Wasilko. Dr. Eudoxiu Hormuzachi a cădüt, fiind cu inverșunare combătüt de cătră aderenții baronului Bourguignon. Dr. Popovic și br. E. Hormuzachi au protestat în contra alegerilor.

Roma, 19 Decembrie. Din Peking se anunță, că miniștri plenipotențiarți se vor întruni mâne, spre a redacta textul definitiv al condițiunilor de pace, ce se vor preda plenipotențiarților chineși.

Londra, 19 Decembrie. „Daily Mail“ primesc scirea, că năvala Burilor în colonia Cap a produs mare neliniște. Burii au trecut riul Oranje prin două puncte. — „Times“ dice, că operațiunile lui Kitchner nu sunt încheiate. Concentrarea Burilor, care a cauzat catastrofa lui Clemens, ar fi fost imposibilă, decât s'ar fi purtat războiul cum se obișnușese în alte state civilizate.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

„Călinarul Plugarului“.

Diilele acestea a oșit de sub tipar „Călinarul Plugarului“ pe anul comun 1901, anul IX, cuprinzând: In partea calendaristică: Cronologia anului 1901, Regentul anului; Sărbătorile și alte zile schimbătoare; Calculul sărbătorilor mai mari; Posturile etc. Urmază partea strict calendaristică: cele 12 luni ale anului cu sfaturi pentru plugari și semnele de timp după calendarul de 100 de ani.

Urmază Genealogia domnitorilor; Taxele telegramelor și postale; Competințe de timbru și taxe; Scala timbrelor; apoi Tergurile din Ardeal, Bănat și Țera ungu-răsoă după datele oficiose îndreptate și publicate de ministrul de comerț.

In partea literară se găsec bucăți alese: Cântec (poesiă de G. Coșbuc); Ostașilor Români (P. Dulfu); Dorobanțul (G. Coșbuc); Crainicul primăverii (Sân-Petrea-nul); Testamentul lui Moș-Cărlig, schiță de I. C. Panțu; o frumoasă Poveste de pe vremea când Mântuitorul Christos umbla pe pământ; Cuvinte înțelepte ș. a.

In partea economică: Lucrarea pământului; Crescerea vitelor; Hrana vitelor; Grijiile de avut la hrănirea vitelor; Hrana țeranului și crescerea caprelor; Puterea de nutrire a pómelor.

Economia casnică: Prăsirea curcilor; Clocirea și crescerea puilor de găină; Conservarea ouălor. Urmază felurite povești tot din sfera economiei casnice.

In fine o interesantă istorisire despre Ciudățeniile trăsnetului.

De astă-dată „Călinarul Plugarului“ cuprinde ilustrațiunile: edificiul gimnasiului român din Brașov și sala festivă a acestui gimnasiu.

Călinarul se pôte procura dela Tipografia A. Mureșianu, Brașov, pe prețul de 25 cruceri seu 50 bani esemplarul, fără doro postal. Văndătorilor se dă rabat cuvenit.

Cursul la bursa din Viena.

Din 19 Decembrie. n. 1900.

| | |
|---|-----------|
| Renta ung. de aur 4% | 116.95 |
| Renta de corone ung. 4% | 92.40 |
| Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2% | 119.80 |
| Impr. căil. fer. ung. în argint. 4 1/2% | 99.50 |
| Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis. | 117.50 |
| Bonuri rurale ungare 4% | 91.40 |
| Bonuri rurale croate-slavone | 92.75 |
| Impr. ung. cu premii | 166.50 |
| Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin | 139.10 |
| Renta de argint austr. | 98.50 |
| Renta de hârtie austr. | 98.20 |
| Renta de aur austr. | 119.85 |
| Losuri din 1860. | 135.- |
| Acții de-ale Băncei austro-ungară | 16.92 |
| Acții de-ale Băncei ung. de credit. | 678.- |
| Acții de-ale Băncei austr. de credit. | 672.- |
| Napoleoniori. | 19.13 |
| Mărci imperiale germane | 117.10 |
| London vista. | 240.10 |
| Paris vista. | 95.72 1/2 |
| Rente de corone austr. 4% | 98.65 |
| Note italiene | 90.70 |

Cursul pieței Brașov.

Din 20 Decembrie. 1900.

| | | | |
|---------------------|-------|-------|-------|
| Bancnota rom. Cump. | 18.66 | Vënd. | 18.80 |
| Argint român. Cump. | 18.40 | Vënd. | 18.50 |

| | | | | |
|------------------------|-------|-------|-------|-------|
| Napoleoniori. | Cump. | 19.- | Vënd. | 19.12 |
| Galbeni | Cump. | 11.30 | Vënd. | 11.40 |
| Ruble Rusesce | Cump. | 127. | Vënd. | — |
| Mărci germane | Cump. | 58.50 | Vënd. | — |
| Lire turcesce | Cump. | 10.72 | Vënd. | — |
| Scris. fone. Albina 5% | 100.- | Vënd. | 101.- | |

Nr. 6463 1900.

PUBLICAȚIUNE.

Constatându-se izbucnirea epidemiei în rimătorii de pe teritoriul orășenesc, se aduce spre cunoștință, că față de aceste animale s'a dispus în sensul art. de lege VII. din 1888 carantina.

Brașov, 17 Decembrie 1900.

1191,1--3 Căpitănatul orășenesc.

Chief-Office 448, Brixton-Road, London sw.

Sirop de pept Zagorian
veritabil.



Un leac plăcut de luat atât pentru tineri adulți, cât și copii, contra orii și ce fel de tuse, catar de pept, flegmă și alte suferințe ale peptului. Disolvă flegma. O sticlea costă 8 corone 50 bani și se trimite contra asignării prețului de farmacistul A. Thierry's Balsam-Fabrik în Praga de bei Rohitsch-Sauerbrun.

Sticlele se fie astupate cu capse tipărite cu firma: A. Thierry's Schutzengel-Apotheke.

Analizat de autorități medicale și aplicat în spitale cu mare succes ca medicament exterior

SPIRIT
contra
REUMATISMULUI
vindecă iute și sigur
so' dină. Rheuma, Ischias și alte.

Efectul în unele cazuri este extra ordinar, că după o mișcare întrebuintare, încețază durerile și la bôle învechite.

Dureri de dinți și cap
alină în 5 minute

Prețul unei sticle cu instrucția folosirii 1 coronă, calitate mai tare cor. 2.40

Se capătă în toate farmaciile.

Cu posta cu rambursă seu după primirea prețului trimite producătorul

WIDDER GYULA,
farmacist în S.-A.-UJHELY.

Depou principal în Budapesta: în farmacia d-lui Josef v. Török Király utca Nr. 12, și Egger's farmacia Nador VI. Váci-Körut 17. — In Brașov: la farmaciile d-lor Victor Roth, farmacia la „Ursu“, Franz Kelemen, Carl Schuster, Friedrich Stenner, Alexina Jekelius. — In Cohalm: farm. Victor Melas.

Mulțime de scrisori de reținuștință și mulțumire. Vindecări miraculoase.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul à 10 fil. se vinde la librăria Nic. I. Ciurcu și la Eremias Nepoții.

Cravate, cămăși, mangete și gulere.

Deschidere de magazin.

Imi iau voia a aduce la cunoștința Oa. public, că am deschis în strada Vămi nr. 21 (casele Garoiu)

un MAGAZIN

cu mărunțșuri, tricotaj și albituri precum și toate articolele ce se țin de bransa acesta se pôte afla.

Mă rog a fi sprijinit în noua mea întreprindere și a mă onora cu o cercetare numărösă, mă recomand cu totă stima

F. Prediger jun.

Albituri de dame și șorturi.

Prețuri ieftine. Serviciu solid și cu atențiune.

Au sosit prospet

HALVA din Constantinopol,
Diferite **Brânzături** pentru bere,
à 16 bani bucata.

Trapist prospet, **Cașcaval** de Elveția forte fin.
— Prețuri ieftine, serviciu cu atențiune la —

R. E. Fernengel Strada Hirscher
Podul Bătușilor nr. 2. 1183,2-4

Sz. 8524 - 1900. tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint tlkkönyvi hatóság, közhirrre teszi hogy a „Parsimonia“ takarékpénztár végrehajtatónak Bobinea N. C. Mária és társa végrehajtást szenvedők elleni 500 kor. tőke követelés é járulékal iánti végrehajtási ügyében, a brassói kir. törvényszék (a zesti kir. járásbiróság) területén lévő ótoháni 215 sz. tljkvben foglal 1321 hrsz fekvőre 14 kor., 4071, 2072 hrsz fekvőre 14 kor., 2354 hrsz fekvőre 14 kor., 4129, 4130 hrsz fekvőre 8 kor., 7693 7694 hrsz fekvőre 12 kor., 8463 hrsz fekvőre 2 kor., 365/2, 366/2 hrsz. 524 kor. az ó toháni 119 sz. tljkvben foglalt 191, 192 hrsz. fekvőre 364 kor. 2721 hrsz fekvőre 6 kor., 2734 hrsz fekv. 16 kor., 3452 hrsz fekv. kor., 5145 hrsz fekv. 16 kor., 6513 hrsz fekv. 16 kor., 7355, 7356 hrsz fekv. 8 kor., 1934 hrsz fekv. 14 koronában ezennel megállapított kik áltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901 évi Február hó 23 ik napján d. e. 9 órakor ó toháni közseg házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltáron alól is eladatni fog.

Arverezői szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 20% -ét készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett ártelyamnal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt költ igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letéetni, avagy az 1881: LX. törv. cz. 170-ik §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1900. évi November hó 23 án.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1185.

Unt pentru Ceai
(Theebuter) 1140,6-10

din Lăptăria Centrală Brașov,
se capătă în fie-care di prospet
în prăvăliile mai de frunte de delicatose și coloniale,
și in Lăptăria Centrală Brașov Str. de mijloc nr. 33.

Plecarea și sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov
Valabil din 1 Octomvre st. n. 1900.

| Plecarea trenurilor din Brașov | Sosirea trenurilor în Brașov: |
|---|---|
| Dela Brașov la Budapesta: | Dela Budapesta la Brașov: |
| I. Trenul mixt la óra 5-8 min. dim. | I. Trenul de persoane la óra 8 dim. |
| II. Tr. accel. (peste Clușiu) la ó. 2-45 m. p. m. | II. Tr. accel. peste Clușiu la ó. 2-9 m. p. m. |
| III. Trenul de pers. la óra 7-48 min. séra. | III. Trenul mixt la óra 10-25 min. séra. |
| Dela Brașov la București: | Dela București la Brașov: |
| I. Trenul de persoane la óra 3-55 m. dim. | I. Trenul accel. la óra 2-18 min. p. m. |
| II. Trenul mixt la órele 11 a. m. | II. Trenul pers., la óra 9-27 min. p. m. |
| III. Trenul accel. la óra 2-19 min. p. m. (ce vine pe la Clușiu). | III. Trenul mixt, la óra 5.- min. dim. (ca e circulă numai Vinerea dela Predeal). |
| Dela Brașov la Kezd: Oșorheiu: | Dela Kezd: Oșorheiu la Brașov: |
| I. Trenul de pers. la óra 5-19 min. dim. (are legătură cu Tușnad, Ciuc-Szereda, la óra 3-20 min. nótea. | I. Trenul de persoane la óra 8-25 m. dim. (are legătură cu St.-Georgiu, Ciuc-Szereda și Ciuc-Gyimes). |
| II. Trenul mixt la óra 8-50 min. a. m. | II. Trenul de pers. la óra 1-51 m. p. m. |
| III. Trenul de pers. la óra 3-15 m. p. m. (are legătură cu Jinia T. șnad-Ciuc-Szereda). | III. Trenul mixt, la óra 6-48 m. séra (are legătură cu Ciuc-Szereda). |
| Dela Brașov la Zărnești (gar. Bartolomeiu). | Dela Zărnești la Brașov (gar. Bartolomeiu) |
| I. Trenul mixt la óra 9-2 min. a. m. | I. Trenul mixt la óra 7-2 min. dim. |
| II. Trenul mixt la óra 5-26 min. p. m. | II. Trenul mixt la óra 1-12 min. p. m. |
| Dela Brașov la Ciuc-Gyimes: | Dela Ciuc-Gyimes la Brașov: |
| I. Trenul de pers. la óra 5-19 min. dim. | I. Trenul de pers. la óra 8-25 m. dim. |
| II. Trenul mixt la óra 8-50 min. a. m. | III. Trenul de pers. la óra 1-51 m. p. m. |
| III. Trenul de pers. la óra 3-15 min. p. m. | III. Trenul mixt la óra 6-48 min. séra |